



Henricus apud Heluetios honestis parētibus natus est, anno circiter 1500. Is cum felici ingenio præditus esset, à pueris operam literis dedit, & prima rudimenta faciliè percepit. postea sese hinc inde per Germaniam ad uarias academias cōtulit, & in primis artium & linguarum studio tanta diligentia incubuit, ut omnium acclamatione liberaliū artium Magister crearetur. Deinde quoq; sacris literis incubuit, & Bibliorum lectionem sibi familiarē reddidit, idq; eo tempore, cum Lutherus in Saxonia, atq; Zuuinglius in Heluetia Euangelij doctrinam publicare cœpissent. Itaq; in patriam reuersus in monasterio Capella Tigurinorum ditionis pæ-

dagogus ascitus ab eius loci docto abbate fuit, anno 1522. Ibi cum adolescentiam omni genere literarum & uirtutum imbueret, atq; Tigurinus senatus in urbe & agro religionem restaurasset, Bullingerus quoque in uerbi Dei ministrum assumitur. Tum demum multò diligentius libris inhæsit, atq; præceptore Zuuinglio usus, Theologiæ documēta singulari assiduitate percepit. quin etiam linguarum mysteria didicit, & sua eruditione cunctis innotuit. Accedebat & uitæ integritas, docendi perspicuitas, & naturalis quædā facundia. Itaq; factum ut post Huldrici Zuuinglij obitum anno 1532 Tigurinorum pastor cōstitueretur. Eam functionem is magna animi moderatione suscepit, et nihil in termisit, quod ad Christi gloriam, & Ecclesiæ suæ ædificationem facere uideretur. Cum etiam multi Theologorum Zuuinglij doctrinam de Eucharistia reprehenderent, ipse Zuuinglium excusauit, & per multos annos ferè solus eam sententiam Verbo Dei consentaneam, uiua uoce & multis libellis ædicitis, asseruit.